

สรุปผลการวิจัย ภูมิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีต่อวิชาพลศึกษา เปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2531 เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเท่า ๆ กัน กลุ่มละ 400 คนทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด โรงเรียนละ 80 คนจำนวน 10 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 800 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ มาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของสุรศักดิ์ ศรีเมธีวรกุล มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความทดสอบค่าที่ (t) ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (27 %) มีค่าตั้งแต่ 1.88 ถึง 7.08 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ที่ระดับ .01 และมีความเชื่อมั่นของมาตรวัดทัศนคติคำนวณโดยแบ่งครึ่งข้อคู่ข้อคี่เป็น .91 มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่านตัดสินความเที่ยงตรงและมีความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบัน โดยวิธีสุ่มกลุ่มทำการทดสอบค่าที่ (t) ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (สุรศักดิ์ ศรีเมธีวรกุล 2525: บทคัดย่อ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยและขอความร่วมมือไปยังอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย แล้วออกไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์ ปรากฏว่าได้รับมาตรวัดทัศนคติกลับคืนมาทั้งหมด 710 ชุด คิดเป็น 88.75 %

ผู้วิจัยนำข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบมาคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีทางสถิติ คือ หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ค่าที่ (t - test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. ทิศนคติของนัก เรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีต่อวิชาพลศึกษา

1.1 นักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เห็นด้วยมากในข้อความประเภทที่มานี้ ดังนี้คือ พลศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาการและความเจริญเติบโตของนักเรียน ความมีน้ำใจนักกีฬาฝึกหัดได้ในวิชาพลศึกษา พลศึกษาช่วยให้นักมีโอกาสสร้างมิตร กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักการตัดสินใจที่รวดเร็วและกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง พลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย พลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน พลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เกิดความสามัคคี ความรู้จากการเรียนกีฬาในพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ที่ทำได้ พลศึกษาช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้นักเรียน การเรียนรู้อัตนภาพเป็นส่วนสำคัญยิ่งในพลศึกษา ความอดทน การเชื่อฟังและการยอมรับสิทธิของผู้อื่น เรียนรู้ได้จากวิชาพลศึกษา

นักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เห็นด้วยมีดังนี้ คือ ทักษะที่ได้จากการเรียนพลศึกษามีคุณค่าแก่ชีวิตในสังคม โปรแกรมพลศึกษาควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในกีฬา กีฬาประเภทบุคคลในพลศึกษาสามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ พลศึกษาช่วยเสริมสร้างทางด้านศีลธรรมจรรยา พลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร พลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในทุกระดับชั้น

นักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ไม่เห็นด้วยมีดังนี้ คือ การเรียนพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบนั้นเป็นการไม่เพียงพอ ควรมีการสอนข้อเขียนในวิชาพลศึกษา

1.2 นักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ไม่เห็นด้วยมากในข้อความประเภทนี้เลย มีดังนี้คือ พลศึกษาควรยกเลิกออกจากหลักสูตรของโรงเรียน พลศึกษาไม่ได้ช่วยเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความแข็งแรง นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา ความร่วมมือเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นในกิจกรรมพลศึกษา การออกกำลังกายมีความสำคัญเพียงเล็กน้อยในการรักษาสุขภาพ การเรียนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นการเสียเวลาเปล่าประโยชน์ พลศึกษาไม่ควรเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา พลศึกษาเป็นวิชาที่ไม่สมเหตุผล พลศึกษาเป็นวิชาที่หนักเกินไป

นักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ไม่เห็นด้วยมีดังนี้ คือ การเดินระยะไกลน่าจะใช้แทนการเรียนพลศึกษาได้อย่างดี พลศึกษาไม่ใช่เป็นส่วนสำคัญของการศึกษา พลศึกษามีคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ได้เพียงเล็กน้อย กิจกรรมในโครงการพลศึกษาช่วย

พัฒนาสมรรถภาพทางการเพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่การเรียนรู้พลศึกษาเหมาะสมสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทางร่างกาย พลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมมาตรฐานความประพฤติที่พึงปรารถนา พลศึกษาเป็นอันตรายแก่นักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ พลศึกษามีความสำคัญไม่เท่ากับวิชาอื่น

นักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เห็นด้วยมีดังนี้คือ การเรียนพลศึกษาไม่ควรมีการให้คะแนน พลศึกษาควรเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนชายสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาสูงกว่านักเรียนหญิงสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน 4.46 และ 4.32 ตามลำดับ

3. นักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาต่ำกว่านักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในต่างจังหวัด โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน 4.34 และ 4.42 ตามลำดับ

4. จากการตอบมาตรวัดทัศนคติของนักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในข้อความประเภทนิเสธ โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้ของแต่ละข้อไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเบสท์ (Best) ปรากฏว่า ไม่มีข้อใดถึงเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุดเลยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก 11 ข้อ เห็นด้วย 6 ข้อ ไม่เห็นด้วย 1 ข้อ ไม่เห็นด้วยมาก 1 ข้อ และไม่มีข้อใดไม่เห็นด้วยมากที่สุดเลย

ในข้อความประเภทนิเสธ ค่าเฉลี่ยที่ได้ของแต่ละข้อ เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเบสท์ (Best) แล้ว ปรากฏว่าไม่มีข้อใดถึงเกณฑ์ไม่เห็นด้วยมากที่สุดเลย อยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วยมาก 9 ข้อ ไม่เห็นด้วย 8 ข้อ เห็นด้วย 2 ข้อ และไม่มีข้อใดถึงเกณฑ์เห็นด้วยมากและเห็นด้วยมากที่สุดเลย

จากการศึกษาทัศนคติของนักเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีต่อวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อข้อความประเภทนิเสธอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากและมีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อข้อความประเภทนิเสธอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วยมาก ซึ่งถือว่ามีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับดี

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่านักเรียนสาธิตส่วนมากมีทัศนคติต่อข้อความประเภทนิมานอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และมีทัศนคติต่อข้อความประเภทนิเสธอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วยมาก ซึ่งถือว่ามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ข้อความประเภทนิเสธที่นักเรียนสาธิตมีค่าเฉลี่ยทัศนคติมากที่สุด ได้แก่ พลศึกษา ควรยกเลิกออกจากหลักสูตรของโรงเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนสาธิตเห็นว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญมากจะต้องบรรจุอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียนและมีประโยชน์กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนสาธิต คือ นักเรียนชายร้อยละ 87.3 นักเรียนหญิงร้อยละ 76.44 ชอบเรียนวิชาพลศึกษา และความเห็นดังกล่าวตรงกับความมุ่งหมายข้อ 4 ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2503 ที่ว่าในการจัดการศึกษานั้นจะต้องมีการเรียนพลศึกษาด้วย เพื่อนักเรียนจะได้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ กับมีน้ำใจนักกีฬา (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2503:5) และข้อที่นักเรียนสาธิตมีค่าเฉลี่ยทัศนคติสูงอีกข้อหนึ่ง คือ พลศึกษาไม่ได้ช่วยเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความแข็งแรง แสดงว่านักเรียนสาธิตเห็นว่าพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความแข็งแรงซึ่งผู้วิจัยก็เห็นด้วยเพราะในการเรียนพลศึกษานั้นทำให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย ได้เล่นกีฬา ได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายซึ่งการออกกำลังกายนี้มีผลทำให้เกิดการพัฒนาการทางด้านร่างกายเป็นอย่างมาก ส่วนข้อที่นักเรียนสาธิตมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่ำที่สุด ได้แก่ ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา ซึ่งนักเรียนสาธิตไม่เห็นด้วยเป็นข้อความประเภทนิมาน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนสาธิตเห็นว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นไปในทางปฏิบัติ เป็นวิชาที่ให้ความสนุกสนาน คลายความตึงเครียดไม่เหมือนกับการเรียนวิชาอื่น ๆ จึงไม่ต้องการให้มีการสอบข้อเขียน ซึ่งเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นในการเรียนการสอนควรชี้แจงให้นักเรียนสาธิตได้เข้าใจถึงความสำคัญของการสอบข้อเขียน เพื่อให้นักเรียนสาธิตได้มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ถูกต้องและเป็นไปตามหลักการวัดผลที่ว่าต้องวัดผลตามวัตถุประสงค์ของวิชาที่ตั้งไว้ ดังคำกล่าวของวรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2523: 158-159) ว่า การวัดผลวิชาพลศึกษาต้องวัด 5 ด้านคือ

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในทักษะกีฬา
2. ด้านทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา
3. ด้านทักษะของการกีฬา
4. ด้านสมรรถภาพทางกาย
5. ด้านสังคม

จากการวิจัยพบว่าสิ่งที่ทำให้นักเรียนสาธิตมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาหรือไม่ชอบวิชาพลศึกษานั้นเนื่องมาจากมีอุปสรรคไม่เพียงพอ อุปสรรคไม่ได้มาตรฐาน วิธีการสอนของครูน่าเบื่อ

ส่วนที่มีน้อย ครูสอนเนื้อหามากเกินไป แดดรื้อน สุขภาพไม่ดี ครูมาสอนและปล่อยไม่ตรงเวลา ครูไม่ยุติธรรม

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาที่นักเรียนสามารถทำได้เสนอแนะมาซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง ถ้าทางโรงเรียนสามารถจัดทำได้ก็จะทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ข้อเสนอแนะที่นักเรียนสามารถเสนอแนะไว้เช่น ควรหาอุปกรณ์การเรียนให้พอเหมาะกับจำนวนนักเรียน ควรมีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวและห้องอาบน้ำ ควรเรียนพลศึกษาหลังวิชาอื่น ไม่ควรเรียนพลศึกษาตอนเที่ยงหรือตอนแดดรื้อนจัด ครูควรให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคนและเป็นกันเองกับนักเรียน

จากการวิจัยพบว่า การที่นักเรียนสามารถจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษานั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ

- ความรู้ความเข้าใจในเรื่องคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เมื่อนักเรียนรู้จักคุณค่าประโยชน์ก็จะชอบและใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬาและก็มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่อไป
- ความสำเร็จในทักษะต่าง ๆ ในกิจกรรมนั้น ๆ นักเรียนที่มีความสำเร็จก็มักจะชอบที่จะนำทักษะในกิจกรรมนั้นมาใช้ออกกำลังกายในยามว่าง ในขณะที่ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จก็ไม่สนใจที่จะเรียนหรือฝึกต่อไปซึ่งมีผลต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาด้วย
- ประเภทของกิจกรรมที่จัดสอนในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ถ้าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและชอบ นักเรียนก็จะใช้กิจกรรมนั้นในการฝึกซ้อมหรือใช้ออกกำลังกาย
- ปัจจัยอื่น ๆ เช่น ตัวครูผู้สอน วิธีการสอน สถานที่เรียน อุปกรณ์ คณะแนววิชาพลศึกษา เป็นต้น ก็มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาพลศึกษาซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของฮิลล์ (Hill 1971 : 771-A) ซึ่งพบว่า ตัวครูผู้สอน ขนาดของชั้นเรียน เวลาที่สอนวิชาพลศึกษา คณะแนววิชาพลศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา นอกจากนี้ผู้ปกครองก็เป็นปัจจัยที่สำคัญ ถ้าผู้ปกครองชอบเล่นกีฬาและสนับสนุนทางด้านกีฬาแก่นักเรียน ก็จะมีผลทำให้ชอบเล่นกีฬาและจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

2. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมีทัศนคติทางพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย บางโรงเรียนแบ่งกลุ่มการเรียนการสอนออกเป็นกลุ่มนักเรียนชายกับกลุ่มนักเรียนหญิงซึ่งมีครูผู้สอนคนละคนกัน สภาพการเรียนการสอนก็ไม่เหมือนกัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่แตกต่างก็เชิงอาจเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีทัศนคติทางพลศึกษาแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของฮอจจาตี (Hojjati 1980 : 982-A) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมใน

กิจกรรมผลศึกษาที่แตกต่างกัน นักเรียนก็จะมีความคิดต่อวิชาผลศึกษาแตกต่างกัน

3. นักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดมีทัศนคติทางผลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความพร้อมของสถานที่เรียน จำนวนอุปกรณ์ การเปิดสอนทักษะกีฬาต่าง ๆ อาจไม่เหมือนกัน บางโรงเรียนเปิดสอนทักษะกีฬาตามความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะเป็นผลต่อทัศนคติต่อวิชาผลศึกษาที่แตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติทางผลศึกษาของนักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติทางผลศึกษาของนักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร คือ 4.42 และ 4.34 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิวัฒน์ไชย วรบรร 2525 : 137) พบว่าโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดมีความพร้อมในเรื่องของสนามและอุปกรณ์มากกว่าโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทัศนคติทางผลศึกษาของนักเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาในชั้นเรียน ควรมุ่งให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาผลศึกษาอย่างแท้จริง นักเรียนก็จะมองเห็นความสำคัญของวิชาผลศึกษาทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาผลศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ความแตกต่างของผู้เรียน การมีส่วนร่วมในการฝึก สถานที่ อุปกรณ์ และการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน
2. กิจกรรมผลศึกษาที่นำมาสอนควรเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่สามารถนำทักษะนั้นไปใช้ได้นอกเวลาเรียน หรือในชีวิตประจำวัน ควรเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและเหมาะกับวัยของผู้เรียน
3. ในการปลูกฝังทัศนคติต่อวิชาผลศึกษานี้ ควรจะเริ่มตั้งแต่ประถมศึกษาเพราะว่าการที่จะปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้แก่เด็กนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมย่อมดีกว่าการแก้ไขทัศนคติที่ไม่ดีของนักเรียนในภายหลัง และส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุดคือ ผู้ปกครอง ครูควรหาทางเผยแพร่ความรู้และคุณประโยชน์ของวิชาผลศึกษาไปสู่ผู้ปกครองและชุมชน เมื่อผู้ปกครองเห็นความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาผลศึกษาก็จะมีผลไปถึงเด็กในปกครอง คือ สนับสนุนให้บุตรได้เล่นกีฬาต่อไป ผลสุดท้าย นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ก็จะเห็นความสำคัญและเกิดทัศนคติที่ดีต่อผลศึกษา
4. ครูผู้สอนผลศึกษาควรมีเทคนิคและวิธีการสอน ตลอดจนใช้จิตวิทยาในการสอนควบคู่กันไป ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะนั้น ๆ เมื่อนักเรียนสามารถทำทักษะ

ต่าง ๆ ได้ นักเรียนก็จะชอบและเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาตลอดจนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองในยามว่าง

5. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรพยายามปรับปรุงวิธีการสอนของตนเองอยู่เสมอ และควรเตรียมการสอนล่วงหน้าให้ดีที่สุด เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้นักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน
3. ควรศึกษาทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาเป็นรายข้อ เพื่อจะได้หาวิธีแก้ไขปัญหาเป็นข้อ ๆ ได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น เช่น ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา
4. ควรนำมาตรวจวัดทัศนคตินี้ไปใช้กับนักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยหลาย ๆ ครั้ง เพื่อนำมาสร้างเกณฑ์ปกติวิสัยที่เป็นมาตรฐานต่อไป

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย